

който дѣла: Язъ съмъ Богъ Явраимовъ, и Богъ Исаковъ, и Богъ Йакововъ, Богъ не е Богъ на мъртвы-ты, но на живы-ты. И като чѣха народъ-тъ, удивляваха сѧ на побчєніето мѡ. И фарісеи-ти като чѣха чє затѣли на саддукєи-ты уста-та, събраха сѧ наедно. И отъ тѣхъ единъ законникъ попыта (го), за да го искѣша, и каза: Учителю! Коѧ заповѣдь е голѣма въ законѧ? И Исусъ мѡ рече: “Да възлюбиши Господа Бога твоего съ сичко-то си сѣрдце, съ сичка-та си дѡша и съ сичкѡма си умъ,.. Таа е първа и голѣма заповѣдь. И втора подобна на неѧ: “Да възлюбиши ближніѧ си както себе си,.. На тыѧ двѣ-тѣ заповѣди сичкѣи законъ и пророцы-ти висѧтъ. И като вѣха събраши фарісеи-ти; попыта ги Исусъ, и каза: Какъ мислите за хріста? чій Сынъ е? казвѧтъ мѡ: Давидовъ. Развѣ имъ: Какъ прочее Давидъ дѡхомъ го нарича Господъ, и говори: “Рече Господъ на Господа моего: сѣдши отъ десна-та ми страна, доклѣ положѧ врагове-ты ти подножіе на нозѣ-ты ти?.. И тѣй, ако Давидъ го нарича Господъ, какъ (да) мѡ е Сынъ? И никой не можаше да мѡ отговори нито рѣчь: нито пакъ смѣи нѣкой отъ този день вече да го попыта нѣщо. Тогава Исусъ продѡма на народъ-тъ и на ученицы-ты си, и ка за: На Мойсєево-то сѣдалище сѣднаха книжници-ти и Фарісеи-ти: Сичко прочее коєто ви рѣжѧтъ да пазите, пазете и правете; но по дѣла-та имъ не пра-

вете; понеже говорѧтъ, а не правѧтъ. Защото скрѣзвѧтъ брѣмена тежки и мжчны заносєніе, и тѣрѧтъ ги на чєловѣцы-ты на плещы-ты; а пакъ, нецѧтъ нито съ прѣста си да ги повдигнѧтъ. И сичкы-ты си дѣла правѧтъ, за да бѣжѧтъ видєни отъ чєловѣцы-ты. И разширѧватъ хранилища-та си и правѧтъ голѣмы помы-ты на дрѣхы-ты си, И обѣчатъ пѣрво мѣсто на вечераніѧ-та, и прѣдни-ты сѣдалища въ съборища-та, и поздравєніѧ-та по пазара, и да имъ выкатъ чєловѣцы-ти, учителю, учителю. Но кѣ не сѧ наричѧте учители; Защото единъ е вашій учитель, Христосъ; а сички вы братѣ сте. И никого на зємла-та не дѣйте нарича Оца въшъ; Защото единъ е вашій Отецъ, който е на небєса; Нито наставницы сѧ наричѧте; Защото единъ е вашій наставникъ, Христосъ. И най голѣмый отъ васъ, да бѣде вамъ слѡга. И който възнесе себе си, ще сѧ смири; И който смири себе си, ще сѧ възнесе. Но горко вамъ, книжници и Фарісеи, лицемѣри; защото затварѧте царство-то небєсно прѣдъ чєловѣцы-ты; понеже вы не влизате, нито които влизѧтъ оставѧте да влѣзѧтъ. Горко вамъ, книжници и фарісеи, лицемѣри; защото и исполждате домове-ты на вдовицы-ты, и за причина правите дѡлгы молитвы; заради това по голѣмо осѣждєніе ще прїемите. Горко вамъ, книжници и фарісеи, лицемѣри; защото море-то и сѣша-та обхождате, за да направите єдного прозелита, и когато бѣде, направѧте го два-

